

(هذا الكلام مرلوی علیہ الرحمہ کے)

دوران زمان دروگہ کام	بہر از شون نانہ بیداریم
راحتی جسته قیمت بار کم	شاد و صفا ذوق پر خفا کم
نامہ ہدیہ فصیح ستانت یاد	تصدقت کیشا بیضی مال آوا
روئے بزرگت بجا آوردن	غریب تواری خطبات کردن
بلام بنیامیم جسکے گیا نیم	مک یاری شرط نانہ و زبا نیم
دلہم و مشرت میل تو شان	ای تقارفہ جہ لام زیادن
خسرت من سخی توہ دیل توام	سودای ختم و بار اراکیل توام
پی تو خاطر م پر نشین و فغان	پی تو زندگیم چون شارا مارن
درونم دایم جہ ہون کیل تو ن	سین تم وثوق ہوا کیل میل تو ن
ہر وقت دیم و ہم شوہ باکت	بوسم تو زبانک گرد پا لاکت
آنہ گرد و شیو کا مرا نہیں	آنہ گرد ہدیہ و شاد ما نہیں
وز من السن البتہ ہون دل و درہ	تانت شگی بارن خان خم کردہ
درون و سودای جہ بہین بش	ہن خاکم و سر سو قائم پی چہ پیش
اشو چرخن نانہ کین دا	مہر درون مدوم و روی این دا
دل نہ گردول بی پرد خاین	دما خم کیچ بی دما خین
سادوین شوق مرلوی دروین	ویا ہوی و سوز ریاضت کیشان
ہر پاتہ میوزیلی و خیل	چنہ زیاتر ما زوم و ذلیل

سر کرده اصحاب با وفا و صفا یکی بوالبراهیم یکی بو الوفا
 دشی چی بی له و ضیفان کس محمدی خلق رحمانی نفس
 ثابت و سیار برج تجیدان نشانه امان سمای توحیدان
 سیوی شجره نجد و یه حاصل امانت عالی نقشیه
 بمویدت الدین جدوت و اتوه تدارک بکه زوی بریوه
 اخراجات بذكر ام بزرگان نشانه حسن خاتمه مانه

ممت و خاتمه بیت حرب الفرمایش حضرت مطرب جلاله
 و الاشراف قطب تحقیقین و زبده الکلین آدی
 قاسم محمد خلد نقشبندی دامت برکاته پند
 محقر العباد المذنب العاصی عبد الماسی
 دلازنده ششنامه سینه سینه کمان
 قوه قوه کنیدی قاره به محبت او کفا
 تاظهر رضیت نرسیده خواهم برگنده
 برخاتمه مانده در تاریخ و در...

۱۳۲۸ ر ۲۵

۱۰